

|                            |                                |
|----------------------------|--------------------------------|
| Súd:                       | Najvyšší súd SR                |
| Spisová značka:            | 4Tdo/69/2016                   |
| Identifikačné číslo spisu: | 8613010112                     |
| Dátum vydania rozhodnutia: | 14.02.2017                     |
| Meno a priezvisko:         | JUDr. Pavol Farkaš             |
| Funkcia:                   | sudca                          |
| ECLI:                      | ECLI:SK:NSSR:2017:8613010112.1 |

## UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí konanom 14. februára 2017 v Bratislave, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Pavla Farkaša a sudcov JUDr. Martina Piovartsyho a JUDr. Štefana Harabina, v trestnej veci proti obvinenému B. L., pre zločin zabitia podľa § 147 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák., o dovolaní obvineného podaného prostredníctvom ustanoveného obhajcu JUDr. Mareka Bujdoša proti rozsudku Okresného súdu Svidník z 12. júna 2013, sp. zn. 2 T 60/2013, takto

### rozhodol:

Podľa § 382 písm. b/ Tr. por. dovolanie obvineného B. L. s a o d m i e t a.

### Odôvodnenie

Okresný súd Svidník rozsudkom z 12. júna 2013, sp. zn. 2 T 60/2013, schválil dohodu o vine a treste uzatvorenú na Okresnej prokuratúre vo Svidníku 15. mája 2013 medzi prokurátorom okresnej prokuratúry a obvineným tak, že uznal obvineného vinným zo spáchania zločinu zabitia podľa § 147 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. na skutkovom základe, že :

dňa 07.12.2012 v čase medzi 14.45 hod. až 15.04 hod. v detskej izbe na prvom podlaží rodinného domu č. XX v obci D., v stave po požití alkoholických nápojov kuchynským nožom, ktorý zobral z pracovnej dosky kuchynskej linky z vedľajšej miestnosti, fyzicky napadol W. Z., narodenú XX.XX.XXXX, tak, že jej slabšou až strednou intenzitou spôsobil bodnorezné rany tváre, krku, trupu a rezné rany na dlaniach oboch rúk a prstoch ľavej ruky s obvyklou dobou liečenia 26 až 28 dní, ako aj dve bodnorezné rany brušnej dutiny s obvyklou dobou liečenia 14 až 16 týždňov, následkom ktorých došlo k vzniku infekcie ako priamej poúrazovej komplikácie s následným vznikom septického šoku, v dôsledku čoho poškodená dňa 23.01.2013 zomrela z dôvodu zlyhania srdcovo-cievnej a dýchacej činnosti.

Za to mu bol podľa § 147 ods. 2 Tr. zák. s poukazom na § 36 písm. l/, § 37 písm. m/, § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4 Tr. zák. uložený trest odňatia slobody v trvaní 8 (osem) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. bol obvinený na výkon uloženého trestu zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 73 ods. 2 písm. c/, § 74 ods. 1 Tr. zák. bolo obvinenému uložené ochranné protialkoholické liečenie ústavnou formou.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. bolo obvinenému uložené nahradiť poškodenému S. Z. spôsobenú škodu vo výške 399,96 Eur a K. Y. Z., a.s. škodu vo výške 4 707,91 Eur.

Podľa § 288 ods. 2 Tr. por. bol poškodený S. Z. so zvyškom nároku na náhradu škody odkázaný na občianske súdne konanie.

Proti tomuto rozsudku podal obvinený prostredníctvom svojho obhajcu dovolanie, v ktorom uplatnil dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por., teda zásadné porušenie práva na obhajobu.

V rámci uvedeného dovolacieho dôvodu obvinený tvrdil, že po jeho zadržaní, ešte pred vypočutím, žiadal, aby mu bol ustanovený obhajca, na čo mu bolo zo strany vyšetrovateľa oznámené, že pri tomto skutku nemusí mať advokáta a postačuje, keď pri výsluchu okrem vyšetrovateľa bude aj ďalšia nezávislá osoba. V ďalšom obvinený popísal priebeh výsluchu vedeného vyšetrovateľom za prítomnosti ďalšej nezávislej osoby s náznakom toho, že bol na neho vyvíjaný nátlak a bolo hrubým spôsobom porušené jeho právo na obhajobu. Obvinený argumentoval aj tým, že po zadržaní potreboval zdravotnícke ošetrovanie, pretože mal na sebe rezné rany a bol dezorientovaný, avšak zo strany polície bol odvedený na ošetrovanie až po ôsmich hodinách, v dôsledku čoho tieto rezné rany zrástli. Vyjadril tiež nespokojnosť so znaleckým posudkom z oblasti psychiatrie, ktorý bol podľa neho spracovaný povrchno a obaja znalci sa počas vyšetrenia vo väzbe zdržali len po pätnásť minút. Vzhľadom na uvedené navrhol vysloviť porušenie zákona v jeho neprospech, rozhodnutie súdu prvého stupňa zrušiť vo výrokoch o vine aj treste a prikázať okresnému súdu vec znova prejednať a rozhodnúť za súčasného ustanovenia obhajcu.

K dovolaniu obvineného sa vyjadril prokurátor Okresnej prokuratúry Svidník, ktorý uviedol, že na namietané porušenie Trestného poriadku obvinený počas celého konania na prokuratúre ani pred súdom nepoukázal. K namietanému porušeniu práva obvineného na obhajobu podľa prokurátora nedošlo, preto navrhol dovolanie podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietnuť.

Poškodená K. Y. Z., a.s. vo svojom vyjadrení uviedla, že dovolacie dôvody sa nijakým spôsobom netýkajú jej pohľadávky, preto sa k obsahu dovolania nevyjadrila.

Uvedené vyjadrenia boli doručované na vyjadrenie dovolateľovi a jeho obhajcovi (I. ÚS 355/2015).

Obvinený k vyjadreniam poškodenej a okresnej prokuratúry podal prostredníctvom svojho obhajcu vyjadrenie. K argumentácii prokuratúry uviedol, že samotné neuvedenie namietaných okolností ešte neznamená, že tieto nenastali. O týchto skutočnostiach vedía JUDr. B. (vyšetrovateľ) a osoba, ktorá bola prítomná pri výsluchu a ktorú obvinený osobne nepozná. Skutočnosť, že tieto informácie prokuratúra nemala, neznamená, že nie sú pravdivé. Vzhľadom na uvedené opätovne navrhol, aby dovolací súd vyslovil porušenie zákona v neprospech obvineného.

Najvyšší súd ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) zistil, že dovolanie proti napadnutému právoplatnému rozhodnutiu podané z dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. je prípustné (§ 334 ods. 4 Tr. por.), bolo podané v zákonom stanovenej lehote (§ 370 ods. 1 Tr. por.) a na zákonom určenom mieste (§ 370 ods. 3 Tr. por.). Najvyšší súd však konštatuje, že dovolanie bolo podané neoprávnenou osobou v zmysle § 382 písm. b/ Tr. por. z nasledovných dôvodov :

Podľa § 333 ods. 3 Tr. por. o prednesení návrhu dohody o vine a treste predseda senátu zistí formou otázok, či obvinený a) rozumie podanému návrhu na dohodu o vine a treste, b) súhlasí, aby sa jeho trestná vec prejedнала touto skrátenou formou, čím sa vzdáva práva na verejný súdny proces, c) rozumie, čo tvorí podstatu skutku, ktorý sa mu kladie za vinu, d) bol ako obvinený poučený o svojich právach, najmä o práve na obhajobu, či mu bola daná možnosť na slobodnú voľbu obhajcu a či sa s obhajcom mohol radiť o spôsobe obhajoby, e) rozumel podstate konania o návrhu na dohodu o vine a

treste, f) rozumie právnej kvalifikácii skutku ako trestného činu, g) bol oboznámený s trestnými sadzbami, ktoré zákon ustanovuje za trestné činy jemu kladené za vinu, h) sa dobrovoľne priznal a uznal vinu za spáchaný skutok, ktorý sa v návrhu dohody o vine a treste kvalifikuje ako určitý trestný čin, i) súhlasí s navrhovaným trestom, trest prijíma a v stanovených lehotách sa podriadi výkonu trestu a ochrannému opatreniu a nahradí škodu v rozsahu dohody, j) si uvedomuje, že ak súd prijme návrh na dohodu o vine a treste a vynesie rozsudok, ktorý nadobudne právoplatnosť vyhlásením, nebude možné proti tomuto rozsudku podať odvolanie.

Podľa § 334 ods. 4 Tr. por. ak súd dohodu o vine a treste schváli, potvrdí to rozsudkom, ktorý verejne vyhlási. Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie ani dovolanie okrem dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c).

V zmysle § 334 ods. 4 Tr. por. možno podať dovolanie aj proti rozsudku okresného súdu (súdu prvého stupňa), ktorým bola schválená dohoda o vine a treste. V citovanom zákonnom ustanovení však nie je špecifikovaný konkrétny subjekt, ktorému takéto právo prislúcha. Tento subjekt (oprávnená osoba v zmysle § 369 Tr. por.) oprávnený na podanie dovolania je preto nevyhnutné v týchto prípadoch vyvodit' z ďalších ustanovení Trestného poriadku. Ustanovenie § 334 ods. 4 Tr. por. nemožno vykladať izolovane, ale v súhrne s ďalšími zákonnými ustanoveniami upravujúcimi postup v konaní o mimoriadnom opravnom prostriedku - dovolaní, v tomto prípade v prvom rade s ustanovením § 369 ods. 2 Tr. por.

Podľa § 369 ods. 2 Tr. por. proti právoplatnému rozhodnutiu súdu druhého stupňa môže podať dovolanie z dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 - a) generálny prokurátor proti ktorémukoľvek výroku, b) obvinený vo svoj prospech proti výroku, ktorý sa ho priamo týka.

Z citovaného zákonného ustanovenia vyplýva, že len minister spravodlivosti je osobou oprávnenou podať dovolanie proti rozhodnutiam súdu prvého stupňa, proti ktorým zákon pripúšťa podať tento mimoriadny opravný prostriedok (trestný rozkaz - § 368 ods. 2 písm. a/ Tr. por., rozsudok schvaľujúci dohodu o vine a treste - § 334 ods. 4 Tr. por., rozsudok po prijatí vyhlásenia obvineného o priznaní viny - § 257 ods. 5 Tr. por., a samozrejme proti rozhodnutiam v zmysle § 371 ods. 2, ods. 3 Tr. por.).

Ustanovenie § 369 ods. 2 Tr. por. neoddeliteľne nadväzuje na § 334 ods. 4 Tr. por., pričom zrozumiteľne a jednoznačne vymedzuje pre subjekty oprávnené podať dovolanie - oprávnené osoby „okruh“ rozhodnutí, ktoré môžu dovolaním napadnúť. Preto rozširujúci výklad tohto ustanovenia v prospech obvineného tak, že môže podať dovolanie z dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. proti rozsudku súdu prvého stupňa neprichádza do úvahy, a to ani s odkazom na právo na spravodlivý proces. Prípadná nezákonnosť vo vyššie uvedených rozhodnutiach môže byť napravená len na podklade dovolania podaného ministrom spravodlivosti tak, ako to predpokladá § 369 ods. 1 Tr. por.

Zhrnúc vyššie uvedené dospel najvyšší súd k záveru, že proti rozsudku súdu prvého stupňa, ktorým bola schválená dohoda o vine a treste, je síce dovolanie prípustné (§ 334 ods. 4 Tr. por.), dovolanie ale môže podať na podnet príslušného subjektu len minister spravodlivosti Slovenskej republiky v zmysle § 369 ods. 1 Trestného poriadku, pretože ide o rozhodnutie súdu prvého stupňa.

S ohľadom na uvedené najvyšší súd dovolanie obvineného ako podané neoprávnenou osobou odmietol tak, ako je uvedené vo výroku rozhodnutia.

## **Poučenie:**

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.